

اولین همایش ملی معدن و علوم وابسته

اسفند ۱۳۸۸

بررسی دولومیت‌های بخش عنبران (شمال شرقی اردبیل)

شهریار کریم دوست^۱، رحیم مهاری^۲، داود جهانی^۳، یوسف وثیق^۴

۱. دانشجوی کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران، مسئول آزمایشگاه زمین شناسی

دانشگاه پیام نور مرکز اردبیل

۲. هئیت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تبریز

۳. هئیت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران

۴. هئیت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد اردبیل

E-mail: Karimdust_sh@yahoo.com

چکیده

در این تحقیق، نهشته‌های دولومیتی سازندهای سلطانیه و بایندور به سن انفراکامبرین و کامبرین بخش عنبران واقع در شمال شرق اردبیل به کمک مطالعات پتروگرافیکی مورد مطالعه قرار گرفته است. در این منطقه، دولومیت‌ها به صورت میان لایه‌های دولومیتی به همراه شیل در سازند بایندور و یا دولومیت‌های ضخیم لایه در سازند سلطانیه نهشته شده‌اند. دولومیت‌های موجود در سازند سلطانیه اغلب از نوع ثانویه هستند که جانشین کریستال‌های اولیه گردیده‌اند. بنا استفاده از روش طبقه‌بندی دولومیت‌ها توسط سبلی و گرگ (۱۹۸۷) و مقیاس فولک (۱۹۷۴) دولومیت‌های منطقه از ۲ نوع دان درشت تبلور عمدتاً دانه متوسط تا درشت جانشینی تشخیص داده شده است. بلورهای دولومیتی اغلب به طور منظم تا نیمه منظم و ایدوتاپیک آرایش یافته‌اند. این نهشته‌ها محیط دیاژنتیکی را تجربه کرده‌اند. نتایج مطالعات پتروگرافیکی و شواهد موجود دال بر بالا بودن میزان آهن در زمان تشکیل این دولومیت‌ها و تأمین منیزیم توسط تحول دولومیت‌های سازند بایندور و یا گانسی‌های رسی شیل‌های این سازند، تأییدی بر این موضوع است که دولومیت‌های سازند سلطانیه در طی مراحل دیاژنز در یک محیط کم عمق تشکیل شده‌اند.

Abstract

This study focused on the dolomites of Bayondor and Soltanieh Formations with the age Infracambrian and Cambrian of Anbaran region in north-east of Ardebil. In This area rocks contain interclusions of dolomites with shale of Bayondor Formation and tick beds of dolomite of Soltanieh Formation. Dolomites of this region are often endogenetic and replace carbonates. According to classification of dolomites using Seblly and Gregg (1987) and Folk (1974) methods, two dolomite types were recognized: coarse size crystals with recrystallization and middle-course size replacement crystals both of which are often intermediate to crystals with euhedral to subhedral and idiomorphic texture. Dolomites of Anbaran region have been formed in diagenetic environment. Results of petrographic studies show that magnesium source of Soltanieh dolomites is clay minerals of shale evolution and dolomites of Bayondor Formation. These results recognize that Soltanieh dolomites have been formed during diagenetic process in shallow environment.

مقدمه

دیاژنز در سنگ‌های کریستاله طی فرایندهای مختلفی در محیط‌های رسوبی نزدیک سطح دریا، متنوریک و تدفیتی انجام می‌گیرد که از بین انواع مختلف این فرایندها، فرایند دولومیتی شدن با توجه به اینکه در محیط‌های گوناگون و به روش‌های مختلف می‌تواند صورت گیرد، اگر از گسترش قابل توجهی برخوردار باشد و دولومیت‌های شکل یافته درجه خلوص بالایی داشته باشند، از نظر اقتصادی نیز حائز اهمیت خواهد بود.

منطقه مورد مطالعه (بخش عنبران) در شمال شرقی شهر اردبیل و منتهی‌الیه رشته‌کوه تالش با مشخصات جغرافیایی

26°10' E 48°24' N و 31°30' / 38°29' واقع شده است (شکل ۱). در این

مطالعه، نمونه‌برداری از میان لایه‌های دولومیتی سازند بایندور و دولومیت‌های ضخیم لایه سازند سلطانیه صورت گرفته و شواهد پتروگرافیکی برای تعیین خصوصیات و منشأ دولومیت‌های این سازند‌ها مورد استفاده قرار گرفته است.

روش مطالعه

جهت مطالعه مراحل مختلف دیاژنز و تشخیص انواع دولومیت از نمونه‌های برداشت شده، مقاطع میکروسکوپی تهیه شد. با استفاده از روش سیبلی و گرگ (1987) و مقیاس فولک (1974) دولومیت‌های منطقه مورد مطالعه طبقه‌بندی شدند. در این روش بلورهای دولومیت براساس توزیع اندازه بلورها به دو صورت یونی مدال (بلورهای هم اندازه) و پلی مدال (اندازه بلورها متفاوت) تقسیم می‌شوند. از نمونه‌های سنگ دولومیتی تهیه شده جهت شناسایی نوع کانی دولومیتی، آنالیز XRD نیز به عمل آمد.

مطالعات پتروگرافیکی

دولومیت در اشکال و انواع مختلف یکی از سازنده‌های اصلی سازند سلطانیه و بایندور در بخش عنبران اردبیل به شمار می‌رود. این بلورها در سازند بایندور فقط به صورت میان‌لایه‌های کم ضخامت به همراه شیل‌های سرخ‌رنگ دیده می‌شوند. با توجه به نتیجه آنالیز XRD کانی موجود در سنگ‌های دولومیتی هر دو سازند بیشتر از نوع کانی دولومیت است (شکل 2).

هر کدام از این دولومیت‌های یاد شده با استفاده از روش‌های سیبلی و گرگ (1987)، گرگ و شلتون (1990)، فریدمن (1995) و مقیاس ارانه شده توسط فولک (1974) در مقاطع تهیه شده به طور جداگانه طبقه‌بندی شده‌اند. بر اساس این طبقه‌بندی‌ها، 2 نوع دولومیت در منطقه مورد مطالعه قابل تشخیص است.

1 - دولومیت‌های متوسط و درشت بلور

این بلورها فراوانترین نوع دولومیت در سازند سلطانیه منطقه عنبران هستند که با اندازه 220-200 میکرون و با یافت موزائیکی منظم تا نیمه‌منظم و به صورت فشرده در کنار هم قرار دارند (شکل 3). این دولومیت‌ها، از نوع دلواسپار ایت معادل ایدیوتاپیک-S هستند (Gregg & Sibley, 1984) که به فرم صفحه‌ای شکل‌دار تا نیمه‌شکل‌دار با مرز سطوح صاف و منظم مشخص می‌شوند. وجود چنین مرزی نتیجه رشد آرام بلورها است (Morrow, 1982) و براساس نظریه سیبلی و گرگ (1987) وجود چنین فابریکی (سطوح صاف، منظم و شکل دار) نتیجه رشد آهسته بلورها تحت جریان پیوسته‌ای از سیلات دولومیت‌ساز در دمای پائین است بنابراین این بلورها در زیر دمای بحرانی (کمتر از 60 °C) می‌توانند از تبلور مجدد دولومیت‌های تشکیل شده در مراحل اولیه یا دولومیت‌های موجود در سایر سازندهای کریستاله به وجود آمده باشند (Sibley & Gregg, 1987; Gregg & Shelton, 1990). به نظر می‌رسد بلورهای یاد شده در طی مراحل تدفین کم عمق به سبب پدیده فشردگی و فرایند انحلال فشاری به صورت دلواسپاریت به وجود آمده‌اند و همانطور که ذکر شد، فراوانترین نوع دولومیت در سازند سلطانیه بخش عنبران به شمار می‌رود.

2 - دولومیت‌های درشت‌بلور

این بلورهای رومبونی‌داری با اندازه بیش از 200 میکرون به رنگ قهوه‌ای تا خاکستری تیره هستند (شکل 3). بلورهای درشت دولومیت با به همراه داشتن انکلوژیون‌های آهن‌دار به شکل دولومیت‌های زین‌اسبی دیده می‌شوند که به صورت فشرده و موزائیکی در کنار هم قرار گرفته‌اند. وجود آهن فراوان در محیط و همچنین همراهی این دولومیت‌ها به صورت میان‌لایه‌های کم ضخامت با شیل‌های سرخ‌رنگ سازند بایندور مؤید محیط اکسیداسیون غنی از کلسیت در منطقه است (شکل 4). دولومیت‌های زین‌اسبی به طور متداول در مرحله دیاژنز تاخیری و به وسیله سیالات شور و گرم تشکیل می‌شود (Coniglin et al., 1994). این نوع دولومیت در شرایط تدفین عمیق حاصل می‌شود. اگرچه دولومیتی شدن در مراحل تدفینی در اعماق به علت ناکافی بودن منیزیم مورد انتقاد قرار گرفته است (Morrow, 1978) اما مقالات جدید منتشر شده حاکی از این است که دولومیتی شدن در اعماق مختلف به طور گسترده صورت می‌گیرد (Barnaby & Read, 1992; Lee & Fridman, 1987). همانگونه که در سازند سلطانیه رخ داده است.

در سازند بایندور بخش عنبران، با تدفین دولومیت‌ها و رخداد پدیده انحلال فشاری، بسیاری از بلورهای دولومیت انحلال یافته و محلول‌های غنی از کلسیت سبب انحلال بیشتر بلورهای دولومیتی سازند شده و آهن موجود در این بلورها و لایه‌های شیلی در برگرفته آن‌ها نیز اکسید شده و به صورت انکلوژیون‌های قهوه‌ای رنگ بر روی بلورها مشاهده می‌شود (شکل 5). همچنین سیمان کلسیتی نیز با پر کردن فضاهای خالی سبب متراکم شدن بیش از حد این بلورها شده است.

دیاژنز دولومیت‌ها

بعد از نهشته شدن رسوبات سازند بایندور در پایان اینفرکامبرین و شروع کامبرین و پیدایش بلورهای دولومیت، در طی مراحل تدفین و شروع مرحله دیاژنز، نئومورفیسم بلورهای دولومیتی در این سازند آغاز گردیده که نتیجه آن تشکیل دولومیت‌های زین‌اسبی است. با ادامه روند تدفین و افزایش فشار، مرحله انحلال فشاری نیز سبب انحلال بسیاری از بلورهای دولومیت سازند بایندور شده و با تأمین منبعی غنی از منیزیم و آهن زمینه برای شکل‌گیری دولومیت‌های نسبتاً درشت بلور فراهم است. بدین ترتیب می‌توان چنین نتیجه گرفت که بلورهای دولومیتی سازند سلطانیه بخش عنبران نتیجه مراحل آخر دیاژنز تدفینی است که در یک مدت زمان نسبتاً طولانی انجام گرفته و توانسته بلورهای شکل دار نسبتاً درشتی از دولومیت را به صورت لایه‌های ضخیم در این منطقه پدید آورد.

نتیجه‌گیری

در این تحقیق، در بخش عنبران واقع در شمال شرقی شهر اردبیل با توجه به مطالعات پتروگرافیکی انجام یافته بر روی نمونه‌های دولومیتی برداشته شده از دو سازند بایندور و سلطانیه، 2 نوع بلور دولومیت تشخیص داده شد که شرایط تشکیل متفاوتی داشته و مراحل دیاژنتیکی را پشت سر گذاشته‌اند. دولومیت‌های نوع اول، دولومیت‌های درشت بلوری هستند که بافت زین‌اسبی نشان می‌دهند و در مرحله دیاژنز حاصل از تدفین عمیق شکل گرفته‌اند و دولومیت‌های نوع دوم (دولواسپارایت) که در اثر تبلور مجدد دولومیت‌های نوع اول در یک محیط کم‌عمق تشکیل شده‌اند.

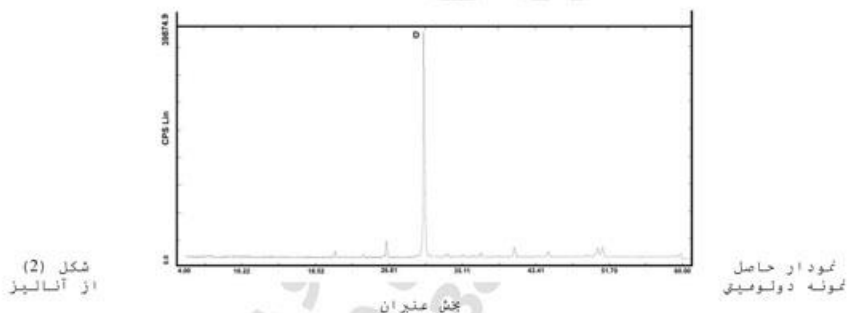
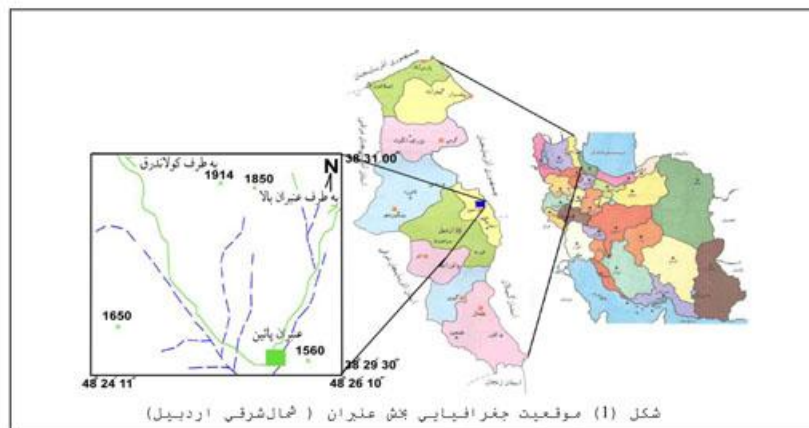

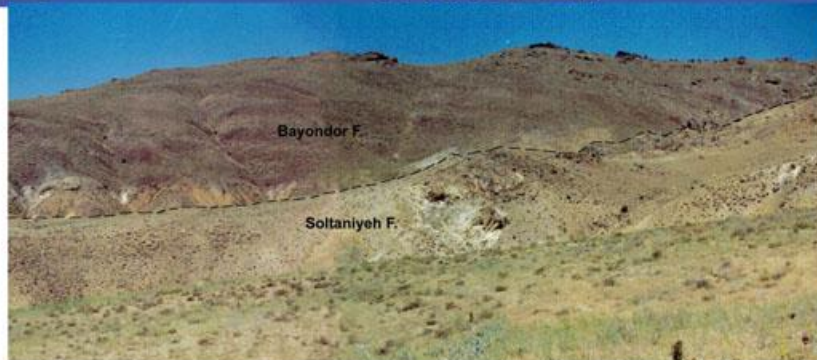
منابع

- 1- Barnaby, R.J. and Read, J.F., 1992. Dolomitization of a carbonate platform during late burial: Lower to Middle Cambrian Shady Dolomite, Virginia Appalachians. *Jour. Sed. Petr.* (62), pp 1023-1043.
- 2- Coniglio, M., Shrock, R., William-Jones, A.E., Middleton, K., Frap, S.K., 1994. Burial and hydrothermal diagenesis of Ordovician carbonates from the Michigan Basin, Ontario, Canada. In: Purser, B.H., Tucker, M.E. and Zenger, D.H., (Eds.) *Dolomites: A Volume in Honor of Dolomieu*. International association of Sedimentologists, Special Publication, Vol. 21, pp 231-254.
- 3- Fridman, G.M., 1995. Terminology of crystallization texture and fabric in sedimentary rocks. *Jour. Sed. Petr.* (35), pp 643-655.
- 4- Folk, R.L. and Land, L.S., 1975. Mg/Ca ratio and salinity: two controls over crystallization of dolomite. *Am. Ass. Petrol. Geol. Bull.* (59), pp 60-68.
- 5- Gregg, J.M. and Sibley, D.F., 1984. Epigenetic dolomitization and the origin of xenotopic dolomite texture. *Jour. Sed. Petrol.* (54), pp 908-931.
- 6- Gregg, J.M., Shelton, K.L., 1990. Dolomitization and dolomite neomorphism in the back reef facies of the Bonnetterre and Davis formations Cambrian, Southeastern Missouri. *J. Sed. Petrol.* (60), pp 549-562.
- 7- Lee, X.I. and Fridman, G.M., 1987. Deep-burial dolomitization in the Lower Ordovician Ellenburger Group carbonates in west Texas and southeastern New Mexico. *Jour. Sed. Petrol.* (57), pp 544-557.
- 8- Morrow, D.W., 1978. Dolomitization of Lower Paleozoic burrow filling. *Jour. Sed. Petrol.* (48), pp 295-305.
- 9- Sebley, D.F. and Gregg, J.M., 1987. Classification of dolomite rock texture. *Jour. Sed. Petrol.* (57), pp 967-975.

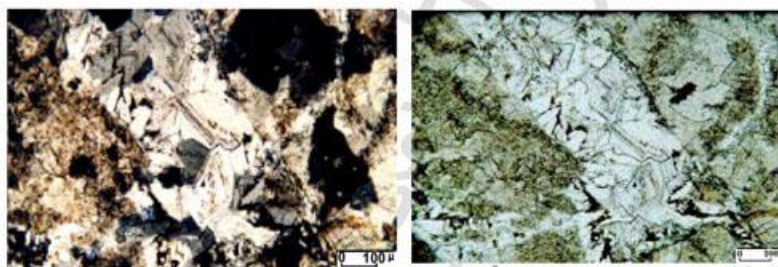

اولین همایش ملی معدن و علوم وابسته اسفند ۱۳۸۸

شکل (4) نمایی از شیل‌های سرخ‌رنگ سازنده بایندور همراه با دولومیت‌های قهوه‌ای در قسمت بال و دولومیت‌های سلطانیه در بخش پایینی صفحه

شکل (5) تصویر الکترونیون های آهن بلورهای رومیوندری دولومیت در اندازه درشت یا نوارهای رشد متحدالمرکز و حاوی

(چپ XPL - بزرگنمایی 100) ، راست PPL)